REVISTA

"ARIPI"

Anul XV

Nr. 3-an școlar 2025-2026

COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ"

O SAMĂ DE CUVINTE

Colectivul redacțional al revistei „ARIPI” vă prezintă un nou număr al revistei noastre, încercând să vă aducem informații din diverse domenii și să vă prezentăm creații ale colegilor.

În acest număr veţi regăsi articole interesante şi imagini de la diverse concursuri la care au participat colegii noştri.

Sperăm ca voi, cititorii noștri, să lecturați cu plăcere paginile acestei reviste.

Redacția

O SAMĂ DE CUVINTE

Mai sau Florar este a cincea lună a anului în calendarul Gregorian și una dintre cele șapte luni gregoriene cu o durată de 31 de zile.

Mai începe (astrologic) cu soarele în semnul Taurului și sfârșește în semnul Gemenilor. Din punct de vedere astronomic, luna mai începe cu soarele în constelația Berbecului și se sfârșește cu soarele în constelația Taurului.

Numele lunii mai (latină: Maius) vine de la denumirea *maiores*, dată de Romulus senatorilor romani.

Grecii numeau luna mai *Thargelion*. În România, luna mai, popular, se numește *Florar*. Pe ogoare, în livezi, grădini și podgorii activitatea este în toi, iar turmele de oi, cirezile de vite și prisăcile au o productivitate maximă. În nici un an nici o altă lună nu începe cu aceeași zi a săptămânii ca luna mai.

REDACȚIA

PERSONALITATEA LUNII

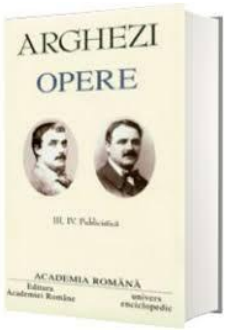
TUDOR ARGHEZI

Tudor Arghezi, pe numele său Ion Nae Theodorescu, este unul dintre cei mai cunoscuți autori canonici din literatura română, a fost unul dintre autorii de prim rang ai perioadei interbelice și unul dintre poeții români nominalizați la Premiul Nobel pentru Literatură.

Acest poet, prozator și publicist s-a născut pe data de 21 mai 1880 la București.

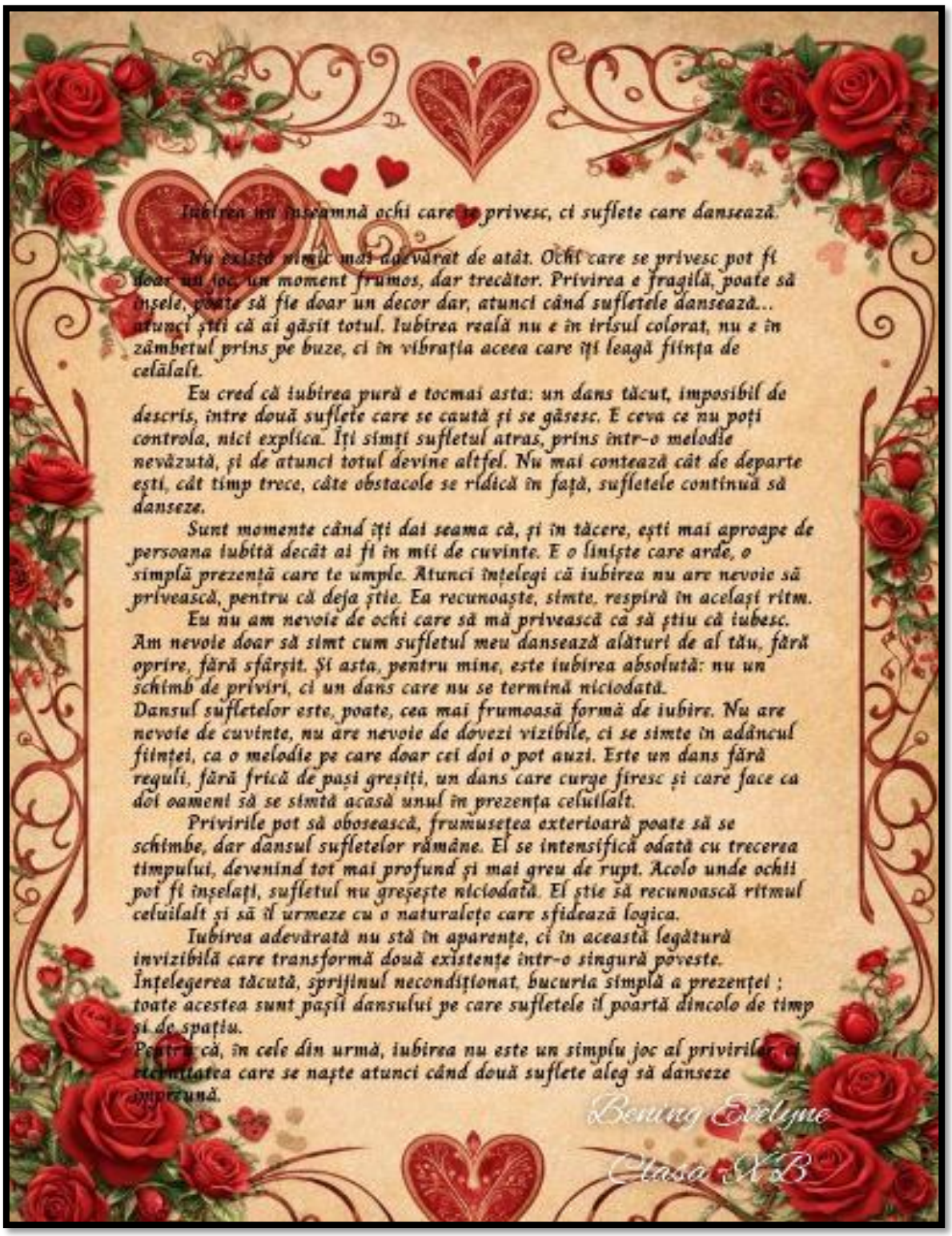
La 16 ani, în 1896 are loc debutul literar al lui Arghezi, sub îndrumarea lui Alexandru Macedonski, în revista "Liga Ortodoxă". Poetul publică poezia „Tatăl meu" și se semnează cu numele de I. N. Theodorescu. Între anii 1897 și 1899 publică versuri și poeme în proză la "Revista Modernă" și "Viața Nouă" pe care le semnează pentru prima dată cu pseudonimul Ion Th. Arghezi. Este nevoit să-și întrerupă studiile și se angajează, în urma unui examen de chimie, ca laborant la fabrica de zahăr Chitila.

În 1927 a apărut prima sa carte de poezii, "Cuvinte potrivite", iar un an mai târziu tot sub direcția sa, apare ziarul "Bilete de papagal". După această dată, Tudor Arghezi va publica mai multe volume de versuri, romane, nenumărate articole. Va impune în literatura română ca specie literară tableta, un gen de pamflet alegoric. În 1929 publică prima sa carte de proză, "Icoane de lemn". În 1931 va publica placheta de versuri "Flori de mucigai" legată, ca și "Poarta neagră", de anii de detenție. Tot acum, pentru copii, publică volumul în proza "Cartea cu jucării", inaugurând o direcție secundară în creația scriitorului, ce va continua, mai apoi, cu poemele știute de școlari: "Cântec de adormit Mitzura", "Buruieni", "Mărțișoare", "Prisaca", "Zdreanță" s.a. Manualele școlare cuprind multe creații ale sale destinate copiilor din toată lumea.Valoarea poeziei lui Arghezi stă în primul rând în adâncimea perspectivelor interioare. În *Testament* se începe cu ideea legăturii între generații, se accentuează asupra sforțării pe care o depune natura spre a obține un rezultat, apoi ochiul are o viziune de sus asupra germinației antropologice. Strămunii vin din noapte prin gropi și râpi. bătrânii se târăsc pe brânci, iar trudnicul lor efect este un morman de oseminte, vărsat în poet.

Redacţia

TINERE TALENTE

ISTANBUL

CASA NOASTRĂ EUROPA

Istanbul (în turcă *İstanbul* pronunțat), numit în antichitatea greacă Byzantion, apoi, după anul 330 d.Hr., Constantinopol — în greacă *Κωνσταντινούπολις*, a fost capitală a Imperiului Roman, pentru două scurte perioade dintre anii 324-395, a Imperiului Roman de Răsărit, denumit și Imperiul Bizantin de istoriografia umanistă, între 395-1204, a Imperiului Latin de Constantinopol între 1204-1261, apoi din nou a Imperiul Bizantin refăcut, între 1261-1453 și a Imperiului Otoman până la proclamarea Republicii Turcia, la 13 octombrie 1923.

Istanbul este cel mai mare oraș al Turciei, dar si centrul istoric, cultural și economic al statului. Este situat pe două continente, Europa și Asia, și are deschidere atât la Marea Marmara, cât și la Marea Neagră prin strâmtoarea Bosfor. Istanbul este fosta capitală a Imperiului Roman, fiind recunoscută încă din antichitate ca Imperiul Bizantin sau Constantinopol. Este un oraș cu o enormă încărcătura istorică.

Biserica Sfânta Sofia

Biserica Sfânta Sofia este o catedrală și o moschee ce are o structură arhitecturală unică, fiind considerată una dintre cele mai frumoase clădiri din lume, dar și a opta minune a lumii antice târzii. Pe lângă că este un locaș de cult, edificiul servește și drept muzeu.

Grand Bazaar

Grand Bazaar este una dintre cele mai mari piețe acoperite din întreaga lume. Are 58 de străzi, 1.200 de magazine și peste 400 de mii de vizitatori zilnic. Datează încă din secolul XVI.

Palatul Topkapi

Topkapi este palatul reședință al sultanului otoman din Istanbul. Este compus din 4 curți diferite și este folosit și ca muzeu.

Hipodromul

Hipodromul este un stadion de inspirație romană ce a fost mărit de Impăratul Constantin pentru a reda grandoarea Circului Maximus din Roma. In acest loc încăpeau in jur de 100 de mii de oameni.

Rubrică realizată de „Globtrotter”

CLUBUL DE GEOGRAFIE ȘI TURISM

Sunmao

Arta străveche chineză a îmbinărilor din lemn

- ***Ce este Sunmao ?***

Sunmao (榫卯) este o tehnică tradițională chinezească de tâmplărie, veche de mii de ani, care permite îmbinarea perfectă a pieselor de lemn fără a folosi niciun fel de adeziv, cuie sau șuruburi. În locul acestora, meșterii folosesc forme geometrice precise — proeminențe și goluri sculptate cu grijă — care se potrivesc între ele asemenea pieselor unui puzzle.

Fiecare îmbinare are două părți:

Sun (榫) – partea proeminentă, numită cep sau limbă

Mao (卯) – cavitatea numită scobitură

- ***De ce este Sunmao special ?***

Această tehnică este specială deoarece:

- Este flexibilă și adaptabilă, permițând o ușoară mișcare a lemnului;
- Este puterică și durabilă, îmbinările fiind bine realizate și pot rezista secole întregi;
- Face parte din patrimoniul cultural imaterial al Chinei, demonstrând un profund respect pentru măiestria tradițională;
- Este estetic si elegant , imbinarile pot fi ascunse sau transformate în elemente decorative;
- Este fără piese metalice, elimină riscul de coroziune și păstrează structura lemnului pură.

O scurtă istorie

Perioada Neolitică (≈ 6000–2000 î.Hr.)

- Cea mai veche utilizare confirmată în casele cu structură de lemn a fost descoperită la Hemudu

Perioada Primăverii și Toamnei, Statele Combatante (≈ 700-200 î.Hr.)

- Începuturile tehnicii Sunmao în mobilier, dar și în construcții

Dinastiile Qin și Han (≈ 200 î.Hr. - 200 d.Hr.)

- Utilizare mai complexă: cărămizile Sunmao apar în anumite structuri

Perioada Dinastiilor de Nord și de Sud (≈ 400-600 d.Hr.)

- Templul Suspendat din Shanxi este un exemplu remarcabil al utilizării grinzilor Sunmao, îmbinate direct în stâncă pentru a susține structura

Dinastiile Tang și Song (≈ 600-1200 d.Hr.)

- Folosită în temple grandioase și holuri din lemn.

Dinastiile Ming și Qing (1300-1900 d.Hr.)

- Epoca de aur: numeroase palate și alte clădiri emblematice au fost construite folosind tehnica Sunmao (de exemplu: Orașul Interzis, Templul Cerului, ș.a.)

Templul Cerului

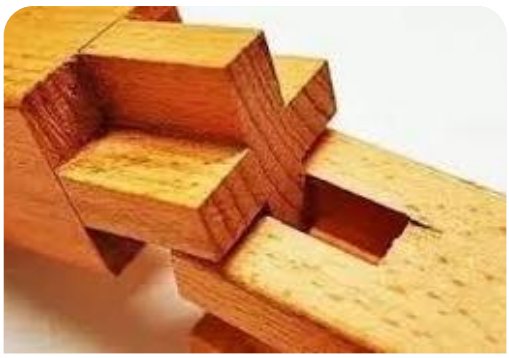
Renaștere modernă

- Tehnica tradițională este în declin odată cu apariția materialelor moderne, dar acum reapare în meșteșuguri, jucării, arhitectură și design interior.

Cum funcționează? (Mecanica și tipurile)

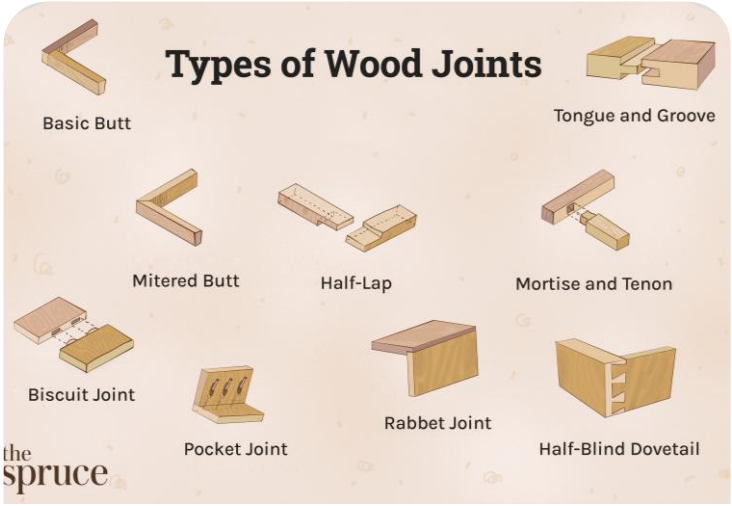
- Ideea de bază: o piesă are o proeminență (cep), cealaltă are o cavitate (scobitură). Ele se potrivesc strâns.

- Uneori, îmbinările sunt fixate prin frecare; alteori se folosesc pene din lemn suplimentare. Precizia contează: chiar și o eroare de 0,5 mm poate compromite potrivirea.

- Există multe variații: tenon prin trecere, tenon ascuns, tenon în coadă de rândunică, tenon înclinat etc.

Rezistența clădirilor tradiționale la cutremure

•Orașul Interzis din Beijing a rezistat la numeroase cutremure, inclusiv la uriașul cutremur din Tangshan din 1976.

- În cele 23 de secunde cât a durat cutremurul, orașul Tangshan a fost aproape complet distrus, iar Orașul Interzis a rămas în picioare și în siguranță.
- Structura sa din lemn este flexibilă, permițând clădirii să se miște și să absoarbă șocul în loc să se dărâme.

Orașul interzis

- Orașul Interzis a fost palatul imperial chinez de la dinastia Ming până la sfârșitul dinastiei Qing—anii 1420 până în 1912. Se află în centrul orașului Beijing, China, și găzduiește acum Muzeul Palatului. A slujit drept reședință a împăraților și a familiilor lor, precum și ca centru ceremonial și politic al guvernului chinez timp de aproape 500 de ani.
- Construit între 1406 și 1420, complexul este format din 980 de clădiri și acoperă 72 ha. Complexul palatului exemplifică arhitectura palațială chineză tradițională, și a influențat evoluțiile culturale și arhitecturale din Asia de Est și din alte zone. Orașul Interzis a fost declarat sit de patrimoniul mondial în 1987 și este listat de UNESCO ca cea mai mare colecție de structuri din lemn vechi conservate din lume.

Orașul Interzis

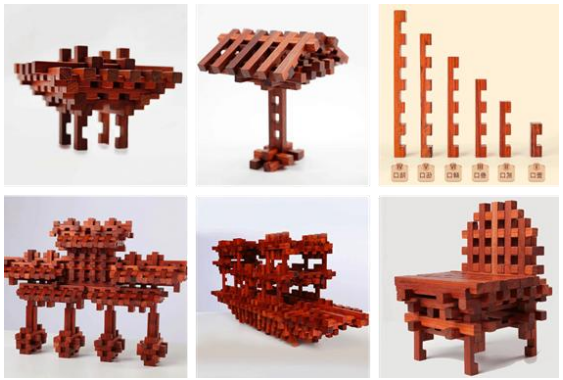
Știați că?

- Orașul Interzis are peste 9.000 de holuri și camere din lemn construite fără cuie.
- Îmbinările sunmao din lemn se pot deplasa ușor în timpul cutremurelor, în loc să se rupă.
- Unii oameni de știință spun că este ca și cum clădirea ar „dansa” în timpul unui cutremur pentru a rămâne în siguranță.

- ***Utilizarea tehnicii Sunmao în zilele noastre***

Sunmao este, de asemenea, folosit pe scară largă în mobilierul chinezesc, cele mai remarcabile exemple fiind mobilierul din lemn de trandafir / Lemn de trandafir chinezesc (sau Dalbergia odorifera) de stil din Dinastia Ming, în care Sunmao era caracteristica principală.

Pe lângă arhitectură și fabricarea de mobilier, Sunmao este utilizat și în multe alte aspecte ale culturii chineze, inclusiv unelte, aparate, arme, meșteșuguri, bijuterii etc. și în multe materiale diferite, inclusiv lemn, metal, argilă.

Bibliografie

https://wikitia.com/wiki/Sunmao
https://ro.wikipedia.org/wiki/Ora%C8%99ul_Interzis

Puținelu Mădălina Elena
Clasa a IX a E
Prof. Coordonator Simina Andora Evelina

CLUBUL DE GEOGRAFIE ȘI TURISM

Turism fără prejudecăți – promovarea culturii rome și a diversității etnice

Într-o lume tot mai globalizată, turismul nu mai reprezintă doar o activitate economică, ci și un instrument esențial de educație interculturală și incluziune socială. Conceptul de „turism fără prejudecăți” se bazează pe ideea că experiențele turistice pot contribui la reducerea stereotipurilor și la promovarea respectului față de diversitatea etnică. În acest context, cultura romă – adesea marginalizată sau înțeleasă superficial – poate deveni un pilon central al unor inițiative turistice inovatoare.

Organizații precum UNESCO și Uniunea Europeană subliniază importanța protejării patrimoniului cultural imaterial și a incluziunii sociale, ceea ce face ca un astfel de proiect să fie nu doar oportun, ci și necesar.

Cultura romă – patrimoniu viu și resursă turistică

Cultura romă este una dintre cele mai bogate și diverse din Europa, caracterizată prin tradiții orale, muzică, dans, meșteșuguri și valori comunitare puternice. Muzica lăutărească, dansurile tradiționale, portul specific și arta meșteșugărească (prelucrarea metalului, a lemnului sau a textilelor) reprezintă elemente autentice care pot atrage turiști interesați de experiențe culturale reale.

Turismul fără prejudecăți își propune:
- să prezinte cultura romă dintr-o perspectivă autentică;
- să implice comunitățile rome ca actori principali;
- să combată stereotipurile și discriminarea.

Oportunitatea proiectului

Implementarea unui proiect de turism fără prejudecăți este justificată de mai mulți factori:

1. Creșterea interesului pentru turism cultural și experiențial

Turiștii moderni caută experiențe autentice, nu doar obiective turistice clasice. Interacțiunea directă cu comunități etnice oferă o perspectivă unică asupra modului de viață și tradițiilor.

2. Necesitatea incluziunii sociale

Comunitățile rome se confruntă adesea cu excluziune socială și economică. Proiectul poate crea locuri de muncă și oportunități de dezvoltare locală.

3. Acces la finanțare europeană

Programele susținute de Uniunea Europeană încurajează proiectele care promovează diversitatea culturală și incluziunea (ex: Erasmus+, Fondul Social European).

4. Valorificarea resurselor locale

Zonele rurale cu populație romă pot deveni destinații turistice prin dezvoltarea de pensiuni, ateliere meșteșugărești și evenimente culturale.

Activități propuse în cadrul proiectului

- Organizarea de tururi ghidate în comunități rome;
- Ateliere de meșteșuguri tradiționale;
- Festivaluri culturale (muzică, dans, gastronomie);
- Programe educaționale pentru turiști și elevi;
- Crearea de centre de interpretare culturală.

Impactul social

1. Reducerea prejudecăților și stereotipurilor

Contactul direct cu membrii comunității rome contribuie la schimbarea percepțiilor negative și la dezvoltarea empatiei.

2. Îmbunătățirea nivelului de trai

Veniturile generate din turism pot susține dezvoltarea economică locală și pot reduce dependența de ajutoare sociale.

3. Consolidarea identității culturale

Promovarea tradițiilor încurajează păstrarea și transmiterea acestora către generațiile tinere.

4. Educație interculturală

Turiștii și localnicii învață să aprecieze diversitatea și să respecte diferențele culturale.

Provocări și soluții

Provocări:

- prejudecăți persistente în societate;
- lipsa infrastructurii turistice;
- neîncrederea comunităților locale.

Soluții:

- campanii de informare și educație;
- parteneriate între autorități, ONG-uri și comunități;
- formarea profesională în turism pentru membrii comunităților rome.

Ca o concluzie, turismul fără prejudecăți reprezintă o oportunitate reală de a transforma diversitatea etnică într-un avantaj competitiv și într-un instrument de incluziune socială. Prin promovarea culturii rome într-un mod autentic și respectuos, acest tip de turism poate contribui la construirea unei societăți mai deschise, mai tolerante și mai echitabile.

Bibliografie

1. UNESCO – Cultural Diversity and Tourism Development Reports
2. Uniunea Europeană – EU Framework for National Roma Integration Strategies
3. Consiliul Europei – Roma and Travellers Programme Reports
4. Institutul Național de Statistică (România) – Date privind turismul și populația etnică
5. World Tourism Organization (UNWTO) – Tourism and Culture Synergies Report
6. Agenția Națională pentru Romi – Strategii și politici publice pentru incluziunea romilor

Prof. Dr. Albu Ovidiu-Toma

CLUBUL DE GEOGRAFIE ȘI TURISM

Parcuri naționale și rezervații științifice în Noua Zeelandă

Varietatea formelor relief determină existența unor geomorfosituri foarte dezvoltate, care atrag milioane de turiști anual. Acestea, prin elementele de atractivitate, dar și prin importanța științifică sunt promovate și valorificate prin practicarea geoturismului. Se impune să subliniem faptul că, tocmai prin latura aceasta științifică, geoturismul este mai puțin cunoscut în comparație cu alte forme de turism. Însă, cum fenomenul turistic s-a accentuat foarte mult în ultimul timp, geomorfositurile sunt supuse, adesea, la o încărcătură antropică mai mare decât capacitatea lor de suport (Matei E. 2017). De aceea, în Noua Zeelandă s-au înființat mai multe parcuri naționale, rezervații științifice care, printr-un cadru legislativ, au menirea să ocrotească elementele ale cadrului natural, inclusiv exemplare floristice și faunistice în vederea conservării lor.

Izolarea arhipelagului a contribuit în mare măsură la păstrarea acestor specii unice vegetale. Există elemente de flora subtropicală și temperată (de exemplu, sunt peste 400 de specii de ferigi-foarte cunoscute, printre care feriga argintie, dar și specii de pin din familia Totara, pin roșu sau Rimau, iar la altitudini mai joase se găsesc pădurile subantarctice de fag. Se remarcă pinul Kauri, care atinge 40 de m înălțime, care se găsește în partea de nord a arhipelagului, și multe alte specii din ecosisteme naturale unice în lume, bine conservate în arii protejate pe tot teritoriul. Fauna este formata din păsări Kiwi și Maos, dar și din marsupiale și mamifere precum mistrețul și hermelina. Flora și fauna cuprind multe specii endemice, unele pe cale de dispariție. De aceea, astăzi, în Noua Zeelandă, funcționează arii protejate unde există ecosisteme naturale unice în lume, bine conservate.

Enumerăm doar câteva dintre acestea: Parcul Național Fiordland, din anul 1990 declarat patrimoniu mondial UNESCO, unde fiordurile sunt principalele obiective turistice; Parcul Național Tongariro cu vulcani activi, rezervație în patrimoniu UNESCO, pe teritoriul căruia trăiește populația maori; Rezervația științifică Waitomo Glowworm Cave; Parcul Național Lacul Nelson, cunoscut pentru lacuri glaciare și păstrarea diverselor specii de animale, printre care șoimii, bufnițele, păsările acvatice. **Rotorua - Tongariro National Park.** Corespunde ariei vulcanice și termale din partea centrală a Insulei de Nord, cu vulcanii Ruapehu, Ngauruhoe, Tongariro, Mount Egmont etc (Neguț S., 2004). ”*Tangariro a fost primul parc național al țării, înființat în 1887, când șeful suprem maori a lăsat prin testament coroanei britanice piscurile sacre ale populației Ngaty Towharetoua*”(Bright, M.,2013). Vulcanul Ruapehu, cu altitudinea de 2794 m, este cel mai înalt munte din insula de nord , masiv, impunător, domină peisajul din jur și adăpostește un lac acid într-o deschidere activă, de lângă vârf. Vulcanul Ngauruhoe, este cel mai tânăr vulcan dintre cei trei, începuturile sale legându-se de acum 2500 de ani în urmă. De aceea își păstrează forma conică, perfectă. Între anii 1950-1970, a produs scurgeri spectaculoase de lavă. Un traseu alpin care include Craterul Roșu, Lacul Albastru, Craterul de Nord este unul dintre cele mai populare trasee de o zi la nivel mondial. Înalt de 1968 m, este un masiv vulcanic andezitic, compus din peste 10 conuri. Este singurul vulcan marin activ din țară și are în componență doi strato-vulcani suprapuși. Insula a erupt de peste 35 de ori din 1826. Ultima erupție a avut loc în decembrie 2019, când s-au înregistrat victime umane. Datele arată că au murit 8 persoane și peste 20 au fost rănite.

Sursa: https://www.relaxingjourneys.co.nz/news/whats-new/tongariro-national-park

O altă destinație o reprezintă **Hobbiton Mouvie Set (**Satul hobbitilor), sat care a fost construit pe terenul unei ferme de animale aparținând familiei Alexander, pe 500 de hectare de pășuni, dealuri înverzite. De când a fost deschis publicului, Hobbiton Village a fost vizitat de peste 300.000 de oameni din toate colțurile Planetei.

Parcul Național Abel Tasman se află în Insula de Sud**,** în regiunea Marahau (lângă orașul Nelson). Își are numele de la exploratorul olandez Abel Tasman și este cel mic parc național din Noua Zeelandă.

Fig. 2 Hobbiton Mouvie Set

Sursa: http://ecology.md/md/page/calatoria-in-hobbiton-din-basm-noua-zeelanda

Parcul Național Waitomo Glowworm Cave. Principalele peșteri ale complexului carstic sunt: Waitomo Glowworm Cave, Ruakuri Cave, Aranui Cave și Gardner`s Gut. Candelabre spectaculoase de stalactite atârnă din tavanul galeriilor, lumânări de stalagmite apar la fiecare pas, iar în spatele draperiilor de calcit se deschid încăperi impresionante ca faimoasa Catedrală. Peștera se vizitează în cadrul unui tur tradițional ce include și rafting în anumite zone distincte acestui lucru. Turistul este încântat de stalactitele uriașe, vălurite în forma de cortina, lacul impresionant în care se oglindesc "turnurii" din jur și cu o cascadă care dă senzația după zgomot că vine puhoiul și inundă toată peștera.

Parcul National Fiordland. Este cel mai întins parc național din Noua Zeelandă și se află în Insula de Sud, desfășurându-se până la Munții Darran, spre est. Relieful spectaculos al Alpilor Sudici este cel care, prin peisajele pe care le creează, atrage un număr impresionant de turiști anual. Numeroasele fiorduri, lacurile glaciare, vegetația bogată de păduri de fagi (la altitudini mai mici) și cu licheni și mușchi pe crestele mai înalte, umbrite, toate acestea generează elemente de atractivitate pentru turiștii interesați de explorare, cunoaștere, documentare, dar și relaxare.

Nelson Lakes National Park. Parcul Național a luat naștere în anul 1956, fiind de atunci de câteva ori extins, azi cuprinzând și regiunile lacurilor Lake Rotoiti și Lake Rotoroa. În centrul parcului se află satul St. Arnaud care este așezat pe malul de nord al lacului Rotoiti. Relieful parcului este rezultatul activității ghețarilor din ultima perioadă glaciară. Parcul Nelson este un loc agreat de turiști, deoarece acesta oferă posibilități de drumeție, pescuit sau de a practica sporturi de iarnă sau pe apă.

Bibliografie

Austin K. P., (2009), *Limbi vii, periclitate și dispărute-1000 de limbi*, Editura Art, București

Bogan, E., Simon, T., (2019), *Turism rural*, Editura Universitară, București

Bright, M., (2013), *1001 de minuni ale naturii de văzut într-o viață* , trad. Graal Soft, Editura RAO, București

Comănescu Laura., Nedelea A., (2009), *Geomorfosituri*, Note de curs - Geografia Turismului, an III

Caloianu, N., (1980), *Geografia Continentelor*, Editura Didactică și Pedagogică București

Prof dr Pandelescu Alina

ORA DE LIMBA STRĂINĂ

TOEFL (Test of English as a Foreign Language)

TOEFL is a globally recognized English proficiency test for academic, work, and immigration purposes, accepted by over 13,000 institutions in 160+ countries. The test evaluates reading, listening, speaking, and writing skills.

The TOEFL exam was developed in 1963–1964 by a national council in the United States to assess the English proficiency of non-native speakers seeking to study at U.S. universities. It evolved from a 1960s paper-based test into the modern internet-based test (iBT), which was launched in 2005, with a major update introduced in 2026 to make it shorter and more adaptive.

Key Historical Milestones

- 1962–1963: The National Council on the Testing of English as a Foreign Language was formed, funded by the Ford and Danforth Foundations to address the need for a standardized proficiency exam.
- 1964: The first TOEFL exam was administered, focusing on reading comprehension, vocabulary, listening, and structure.
- 1965: Educational Testing Service (ETS) and the College Board assumed joint responsibility for the program.
- 1998: The Computer-Based Test (CBT) was introduced, marking a shift away from paper-based testing.
- 2005 (September): The TOEFL iBT (Internet-based Test) was launched, introducing mandatory speaking tasks to test real-time academic communication.
- 2021: The legacy Paper-delivered Test (formerly PBT) was officially phased out.
- 2026 (January): A revised, shorter, and more adaptive TOEFL iBT was launched to further improve the test-taker experience.

Evolution of Test Formats

1. Paper-Based Test (PBT/ITP): Focused heavily on structure and vocabulary, this was the standard format from 1964 until the late 1990s.

2. Computer-Based Test (CBT): Introduced in 1998, it replaced the paper test in many regions but did not include a speaking section.

3. Internet-Based Test (IBT): Introduced in 2005, this is now the standard, integrating all four skills (reading, listening, speaking, writing) to mirror university classroom usage.

TOEFL Exam Structure (2026 Updated)

The test now features more concise tasks, including updated writing and speaking formats to better reflect modern academic communication.

- Reading (approx. 35–45 minutes): 2–3 academic passages, ~10 questions per passage, totaling around 20–30+ questions (varying due to new adaptive formats).
- Listening (approx. 35–45 minutes): 3–4 lectures and 2–3 conversations, totaling 28–35+ questions.
- Speaking (approx. 15–20 minutes): 4 tasks (1 independent, 3 integrated).
- Writing (approx. 30–40 minutes): 2 tasks: Integrated Writing (reading/listening and writing a summary) and Writing for an Academic Discussion (responding to an online classroom conversation).

Key Exam Details

- Total Time: Approximately 2 hours.
- Total Score: 0–120 (0–30 per section).
- Format: Computer-based only
- Results: Available in 3–8 days.

How is the TOEFL iBT scored?

Skill	Score Range	Level
Reading	0–30	High (22–30) Intermediate (15–21) Low (0–14)
Listening	0–30	High (22–30) Intermediate (15–21) Low (0–14)
Speaking	0–30 score scale	Good (26–30) Fair (18–25) Limited (10–17) Weak (0–9)
Writing	0–30 score scale	Good (24–30) Fair (17–23) Limited (1–16)
Total Score	**0–120**	

References:

1. https://www.ets.org/toefl.html
2. https://www.britishcouncil.ro/examene

Article written by Madalina Tudosiu, English teacher

ORA DE LECTURĂ

Fascinanta lume a trillerelor Freidei McFadden - *Accidentul / The Crash*

Accidentul este unul dintre thrillerele recente, apărut în engleză în 2023 și tradus la Editura *Trei* în 2024. Unii dintre cei care l-au citit consideră că raportarea la roman este de tipul „citești o pagină și nu mai poți să te oprești”.

Subiectul scrierii se prezintă inițial astfel: Tegan este o femeie cu datorii uriașe care urmează să aibă un copil de crescut singură. Aceasta acceptă să meargă la fratele ei care promite că va avea grijă de ea și de copil ca urmare a condițiilor improprii de trai ale tinerei însărcinate rămase singură. Momentul care schimbă perspectiva este o furtună de zăpadă din cauza căreia femeia rămâne blocată cu mașina pe un drum pustiu, în mijlocul pădurii. Singura „salvare” vine din partea unui necunoscut care locuiește într-o cabană izolată împreună cu o parteneră cu un comportament ciudat. Ca să supraviețuiască, protagonista trebuie să decidă în cine să aibă încredere când toată lumea pare că minte. Protagonista tipic McFadden este femeie obișnuită, pusă în situații extreme. E descurcăreață, dar nu e super-eroină. Face alegeri proaste din disperare și asta o face credibilă.

Membrii cuplului din cabană –Hank și Polly- sunt personaje misterioase pe care ai impresia că le intuiești, dar care își demască adevărata personalitate progresiv și neprevăzut. Ai tendința să crezi declarațiile pe care i le fac străinei, apoi îți generează frică prin gesturile și comportamentul lor. Fiecare reprezintă, aparent, câte un simbol – „tipul rău,, și „fata bună”, aceștia nefiind caractere cu profunzime. Twistul cel mai mare nu e la Hank, deși el pare cel mai înfricoșător la început: bărbatul masiv, singuratic, locuiește în cabana din pădure cu soția lui și apare ca „salvatorul” când Tegan rămâne blocată în zăpadă, cel care vorbește puțin și, deși e intimidant fizic, oferă căldură, mâncare, adăpost, putând întruchipa, la fel de pertinent, pericolul sau salvarea.

McFadden te face să te uiți în direcția greșită aproape 200 de pagini. Cel care te păcălește cel mai tare e personajul de care îți e cel mai milă la început. Adică Polly- soția care pare timidă, speriată, captivă și ea în cabana din pădure. De fapt, cititorul descoperă, la un moment dat, că ea trage sforile. Modul în care vorbește, ce alege să spună/nu spună, cum reacționează la Tegan... toate, cumulate, pun în lumină intenții malefice. Nimeni nu se așteaptă ca ea să fie periculoasă. La început ai impresia că e și ea victimă, la fel ca Tegan, dar e unul dintre personajele înșelătoare. Vorbește puțin, dar fiecare replică a ei este interpretabilă. E complice? E prizonieră? E manipulatoare?

Accidentul nu e cel mai bun McFadden – *Menajera* și *Iubitul* au twisturi mai șocante. E mai puțin „psychological”, mai mult „survival thriller”. Citește-o dacă vrei acțiune rapidă, schimbări neașteptate de perspectivă asupra protagoniștilor și dacă îți dorești să te delectezi cu descrieri ale naturii hibernale devenite personaj!

Prof. Florea Mihaela Antoneta

NE MÂNDRIM CU EI

Talentați, inspirați, magnifici: cum au cucerit elevii noștri publicul bucureștean

Nici două luni de repetiții după ore, cu texte învățate între teste, dar s-a văzut fiecare zi de muncă, atenția, interesul și responsabilitatea cu care au tratat pregătirea pentru participarea la FESTIVALUL NAȚIONAL DE TEATRU pentru ELEVI „ȘERBAN IONESCU” .

Elevii Colegiului Tehnologic „Grigore Cerchez”, coordonați de doamna profesoară **Stănescu Cristina**, au pus în scenă adaptarea după D. D. Pătrășcanu-„O inspecție școlară” și ne-au dat o lecție de teatru, de istorie și de caracter.

Cum ne-a cucerit trupa Colegiului „Grigore Cerchez” cu o inspecție de prin 1930?

Sala mică a Palatului Național al Copiilor din București a fost plină de un public curios și reticent la început, cuprins de încântare și de admirație până la final. Piesa ne-a aruncat în anul 1930, în mijlocul unei inspecții școlare, cu pregătirile și desfășurarea sa. Domnul inspector general Păltineanul, intenționând să „ajute” nepoata ministrului, împarte calificative maxime unei clase întregi. Doar că finalul vine cu un duș rece într-o notă comică: eleva vizată nu era în clasa lăudată, ci în cealaltă, unde același inspector dăduse doar „foarte rău” pentru a echilibra situația. Cu vestimentație și recuzită similare celor din epocă și cu un joc actoricesc care a ținut sala în priză, elevii noștri au făcut mai mult decât teatru. Au pus o oglindă în fața publicului, vorbind despre corectitudinea evaluărilor, despre contrastul dintre aparență și esență în cazul unor factori decizionali din sistemul educațional interbelic și de oricând. Cine a strălucit? Toți: inspectorul care transpira și se înclina obedient față de ministrul cu care purta o discuție telefonică, revizorul școlar care aproba mecanic propunerile celui pe care îl însoțea în control, directoarea școlii și profesoara care nu știau cum să intre în grațiile celor veniți în inspecție, elevele care trecea de la mândrie la derută în replici. La final, aplauze în picioare. Și un mesaj care rămâne: școala adevărată nu se face cu calificative date de ochii lumii, ci cu muncă. Exact ce au demonstrat copiii noștri în după-amiaza de sâmbătă, 13.06.2026.

Pentru **trupa „Scena 9”**, din care fac parte **Cîțu Catinca, Tudorache Briana, Anghel Corina, Iaba Adelina, Dragomir Irina, Cotîrlă Robert, Dumitrescu Cătălin, Petre Denisa, Negru Vanessa, Iacob Nicoleta, Niculescu Emma, Pașol Roxana**, pentru emoție, pentru munca din spatele cortinei și pentru prestația de pe scenă, respect și aplauze care încă răsună.

Ați fost magnifici! Ați fost adevărați!

Prof. Florea Mihaela

FESTIVALUL NAȚIONAL
DE TEATRU
PENTRU ELEVI

FESTIVALUL NAȚIONAL
DE TEATRU
PENTRU ELEVI

COLECTIVUL REDACȚIONAL

Coordonator Principal:
Director Prof. Vasiliu Maria

Redactori Coordonatori:
Prof. Mihaela Florea, Bibliotecar Corina Pavelescu
Colaboratori :
Prof. Anca Coroiu
Prof.Eugenia Radoi
Prof. Andora Simina
Prof. Madalina Tudosiu
Prof. Alina Pandelescu
Prof. Ovidiu Albu
Colectivele claselor IX B,IX I , IX H.
X I, 12 D

Tehnoredactare: Prof.Constantin Muntean

ISSN 2559 – 4850

Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului
Inspectoratul Școlar al Municipiului București
GRUP ȘCOLAR INDUSTRIAL
"GRIGORE CERCHEZ"
București, Sector 5
B 52 CYN